

06-03-2018

প্ৰাতঃমুৰলী

ওম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

**"মৰমৰ সন্তানসকল - বাবাৰ সমান দয়ালু হৈ প্ৰত্যেককে জীৱনদান দিব লাগে, এনেকুৱা প্ৰৱন্ধ
কৰিব লাগে যাৰ দ্বাৰা বহু মনুষ্যৰ সৌভাগ্য উদয় হয়"**

- *প্ৰশ্ন:- এই সময়ত দুৰ্নীয়াৰ সকলো মনুষ্যই দৰিদ্ৰ সেইকাৰণে তেওঁলোকক কেনে ধৰণৰ সহযোগীতা তোমালোকে দিব লাগে?
- *উত্তৰ:- তোমালোকৰ ওচৰত যি অবিনাশী জ্ঞান ৰত্ন ৰূপী ৰুটি ল'বলৈ আহে তেওঁলোকৰ জোলোঙা বহুত মৰমেৰে তোমালোকে ভৰাই দিব লাগে, সকলোকে সুখ দিব লাগে। প্ৰত্যেককে মৰমেৰে চলাব লাগে, কোনো যতে অসন্তুষ্ট হৈ নাযায়। তোমালোকৰ ওচৰলৈ বহুত মনুষ্য আহে নিজৰ জীৱনদান ল'বলৈ সেয়েহে ভাণ্ডাৰ খুলি গৈ থাকে। তেওঁলোকক সুখী ভাগ্যৱান বনাবলৈ তোমালোকৰ দুৱাৰ সদায় খোলা ৰাখিব লাগে। যদি জীৱন দান দিয়াৰ সলনি খেদি পঠিওৱা তেন্তে সেয়া বহুত ডাঙৰ পাপ হ'ব।

*গীত:- শৈশৱৰ দিনবোৰ পাহৰি নাযাবা.....

ওম্ শান্তি। সন্তানসকলে গীত শুনিলা। বেহদৰ (অসীমৰ) পিতা পৰমাত্মা শিৱ ব্ৰহ্মাৰ শৰীৰত বহি বুজাই যে সন্তানসকল তোমালোক মাত-পিতাৰ হৈছা, এই শৈশৱকাল পাহৰি নাযাবা। সেই লৌকিকৰ শৈশৱকালটো কেতিয়াও পাহৰি যোৱা নাযায়। ঘৰত মাতা-পিতাৰ লগত সন্তানসকল থাকে। মাতা-পিতাক জানি ডাঙৰ হৈ গৈ থাকে। মাতা-পিতাৰ বৃত্তি আদি তেওঁলোকে গম পাই গৈ থাকে। এতিয়া ইয়াত তোমালোক হৈছা নিৰাকাৰ পিতাৰ সন্তান। বাবা হল ভাণ্ডাৰী, অবিনাশী জ্ঞান ৰত্নৰ দান দি থাকে। তোমালোকে অবিনাশী জ্ঞান ৰত্নৰে নিজৰ জোলোঙা ভৰপূৰ কৰা, ভৱিষ্যত ২১ জন্মৰ কাৰণে। যদি মাতা-পিতাক পাহৰি যোৱা তেন্তে জোলোঙা পুনৰ খালি হৈ যাব। তোমালোক সন্তানসকলে ইয়াত নিজৰ জীৱন উচ্চ বনাই আছা। বহুত শ্ৰেষ্ঠ সম্পত্তি লৈ আছা। ইয়াত তোমালোক বাবাৰ ওচৰলৈ আহা বহুত মালামাল হ'বলৈ। দুখীয়াৰ পৰা ধনৱান হ'বলৈ, দুখীয়াতো সকলোৱেই হয়। দুখীয়া সকল আহে, নিজৰ আজীৱিকা বনাবলৈ অথবা ২১ জন্মৰ কাৰণে নিজৰ অধিকাৰ অৰ্থাৎ সম্পত্তি ল'বলৈ। গতিকে তেওঁলোকক অবিনাশী জ্ঞান খাজনা ল'বলৈ তোমালোক সন্তানসকলে সকলো প্ৰকাৰে সহযোগীতা দিব লাগে কিয়নো এই খাজনা আৰু ক'তোতেই পাব নোৱাৰে। সকলোকে সুখ দিব লাগে। প্ৰত্যেককে মৰমেৰে চলাব লাগে। কোনো যতে নাৰাজ হৈ নাযায় আৰু অবিনাশী জ্ঞান ৰত্ন ৰূপী ৰুটি ল'বলৈ আহিলে তেওঁলোকৰ জোলোঙা ভৰপূৰ কৰি দিব লাগে। অৱহেলা কৰিব নালাগে। পিতাৰ ওচৰলৈ সন্তানসকল আহেই ভাণ্ডাৰ ভৰপূৰ কৰিবলৈ। দুখীয়াই যেতিয়া দান পায় তেতিয়া কিমান সুখী হয়। কোনোবা কৃপণো থাকে তেওঁলোকে দুখীয়াক **খেদি পঠিয়ায়**। যি ধৰ্মাত্মা, দয়ালু হয়, তেওঁলোকে মাতি আনি হলেও কিবা নহয় কিবা দি দিয়ে। তোমালোক সন্তানসকলে জানা যে এই সময়ত দুৰ্নীয়াত সকলোৱেই দুখীয়া। যদিওবা স্থূল ধন আছে কিন্তু তেওঁলোক সকলো কংগাল হৈ যাব। টকা পইচা সকলোবোৰ মাটিত মিলি যাব। সেই ধনৰ নিচা থকা কাৰণে এই জ্ঞান ৰত্নৰ খাজনা লোৱাতো তেওঁলোকৰ বাবে বহুত কঠিন হয়। পিতাতো হায়েই দৰিদ্ৰ নিবাসী, যিয়েই তেওঁৰ সন্তান হয় পিছত কোনোবা জন সুপুত্ৰ বা কুপুত্ৰও আহে-পিতাৰ পৰা নিজৰ উচ্চ জীৱন গঢ়িবলৈ, ২১ জন্মৰ কাৰণে দুখীয়াৰ পৰা ধনৱান হ'বলৈ। সত্যযুগততো বহুত ধনৱান থাকে। অৱশ্যে ক্ৰম অনুসৰি দুখীয়াও থাকে কিন্তু এনেকুৱা দুখীয়া নাথাকে যি জুপুৰিত থাকিব লগীয়াত পৰে। ইয়াত কিমান লেতেৰা ঠাইত থাকে। তাত এনেকুৱা কথা নাথাকে।

গতিকে য'ত তোমালোকৰ সেৱাকেন্দ্ৰ আছে, ব্ৰহ্মাকুমাৰ-ব্ৰহ্মাকুমাৰী আছে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বহুত মনুষ্য আহে-নিজৰ জীৱদান ল'বলৈ। তোমালোক সন্তানসকলে ভাণ্ডাৰ খুলি গৈ থাকা, জীৱদান দিবৰ কাৰণে। এয়া কিমান পুণ্য কাম হয়। যদি ভাণ্ডাৰ খুলি পুনৰ বন্ধ কৰি দিয়া তেন্তে কোৱা এইসকলৰ অৱস্থা কি হ'ব! দুখী হ'ব। আমি জানো বেচেষাসকল বহুত দুখী কংগাল হয়। ইয়ালৈ আহি সুখী ভাগ্যৱান হৈ পৰে। তেওঁলোকৰ বাবে সদায় দুৱাৰ খোলা ৰাখিব লাগে। ভৱিষ্যত ২১ জন্মৰ কাৰণে সম্পত্তি পোৱা যায়। সদায় সুখী হয় তেন্তে কিমান দান কৰিব লাগিব। শিৱবাবা যিয়ে তোমালোকক অবিনাশী জ্ঞান ৰত্ন দিয়ে সেয়া আকৌ আনকো দিব লাগে। ৰাজধানী প্ৰতিষ্ঠা হৈ আছে নহয় জানো। লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজ্য আছিল, এতিয়া নাই পুনৰ বুৰঞ্জী পুনৰাবৃত্তি হ'ব। সেয়েহে পিতাই ৰাজযোগ শিকায়। তোমালোকে আকৌ আনকো শিকাব লাগে। এনেকুৱা প্ৰৱন্ধ কৰিব লাগে-য'ত বহুত মানুহ আহি নিজৰ সৌভাগ্য উদয় কৰিব পাৰে। সকলোকে জীৱদান দিব লাগে। যদি জীৱদান দিওঁতে অৱহেলা কৰা তেন্তে বহুত পাপ হৈ যাব। বহুত-বহুত মৰমেৰে বুজাব লাগে। মায়া এনেকুৱা যে একেবাৰে বেহুছ কৰি দিয়ে। বিশ্বাসঘাটক হৈ পৰে যদি প্ৰথমতকৈও বেছিহে বেয়া হৈ পৰে। প্ৰত্যেক সেনাতে বিশ্বাসঘাটক থাকেই। কিমান চোৰাংচোৱা গিৰি কৰে। আমাৰতো যুদ্ধ হৈছে মায়াৰ সৈতে। যি সন্তান হৈ পিছত মায়াৰ ফালে গুছি যায় তেতিয়া বিশ্বাসঘাটক হৈ পৰে। বহুতকে দুখী কৰে। কিমান অবলা, কন্যা বন্দী হৈ পৰে। আমাৰ জ্ঞান হয় **জবৰদস্ত**। শাৰীৰীক মাতৃ-পিতৃৰ উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰে পোৱা বিহ খোৱা আৰু খুউৱাতো বন্ধ হৈ যায়। এয়া বহুত ডাঙৰ ব্যৱসায় হয়, সেয়েহে যোৱাটো গ'ল। আধাকল্প সকলোৱেই পতিত হৈ আহিছে, এতিয়া বাবাই কয় যে সন্তানসকল ইয়াৰপৰা তোমালোকৰ বহুত বেয়া গতি হৈছে। এতিয়া এই ধান্দা বন্ধ কৰা, এয়া পতিত সৃষ্টি হয়, এই দুখীয়া খনক কোনোৱেও ১৬ কলা সম্পূৰ্ণ, সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী সৃষ্টি বুলি ক'ব নোৱাৰে। সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী আছিল সূৰ্যবংশী। ৰাম সীতাকো চন্দ্ৰবংশী, ঋত্ৰিয় বুলি কোৱা হ'ব। মানুহে তেওঁলোককো ভগৱান বুলি ভাবি লয়। তোমালোক সন্তানসকলে জানা যে সূৰ্যবংশী আৰু চন্দ্ৰবংশীৰ মাজত ৰাতি দিনৰ পাৰ্থক্য আছে। তেওঁলোক ১৬ কলা সম্পূৰ্ণ নতুন সৃষ্টিৰ মালিক তেওঁলোক ১৪ কলা সম্পূৰ্ণ, ২ কলা কম হৈ যায়। সৃষ্টি কিছু পুৰণি হৈ যায়। সূৰ্যবংশী নাম উজ্জ্বল হৈ যায়। সন্তানসকলে কয় বাবা আমি সূৰ্যবংশী হ'ম। ২ কলা কম কয় হ'ম। স্কুলত যদি কোনো ফেল হয় তেন্তে মাতা পিতাৰ নাম বদনাম কৰে। পাছ হৈ গলে সুখী হৈ পৰে। ফেল হয় যদি অন্তৰে ভয় খাই। কোনো কোনোৱে ডুবি মৰি যায়। যি সম্পূৰ্ণ ভাবে পাছ কৰে তেওঁ সূৰ্যবংশী লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ বংশত যাব। কল্পৰ আগতেও এনেকুৱাই হৈছিল। নিশ্চয় এই সময়ত বাবা আহি প্ৰথমে ব্ৰাহ্মণ কুল প্ৰতিষ্ঠা কৰি তেওঁলোকক বহি পঢ়াইছিল। যি পুনৰ সূৰ্যবংশী, চন্দ্ৰবংশী হয় ইয়াত পঢ়িব আৰু পঢ়াব লাগে। নহ'লে নপঢ়া জনে পঢ়োঁতা জনৰ ভৰি ধুৱাব লাগিব। ইয়াত তোমালোকৰ সন্মুখত মূল লক্ষ্য আছে। এয়া অন্ধবিশ্বাস হ'ব নোৱাৰে। বুজোৱা হয় যে আমি পাঠশালাত পঢ়ি আছো মানুহৰ পৰা দেৱতা হ'বলৈ। সাক্ষাৎকাৰো কৰিছে সেয়েহে কয় আমি লক্ষ্মী-নাৰায়ণ হ'ম। সেয়াও এনেয়ে হৈ যাব জানো। বাবাৰ অবিহনে কোনোৱেও বনাব নোৱাৰে। সেই গীতা শুনোৱা সকলৰ কোনেও এনেদৰে নক'ব যে আমি ৰজাৰো ৰজা বনাওঁ। মনমনাভৱ, মোৰ সন্তান হোৱা। সেয়াটো প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা আৰু জগদম্বাইহে ক'ব পাৰে। নিজকে কোনোৱেও প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা বুলি ক'ব নোৱাৰে। যিমানই মিছা ৰূপ ধাৰণ কৰক তথাপিও এই কথা বুজাব নোৱাৰে। এয়াটো শিৱবাবাইহে বুজাই। মানুহে এনেকৈ ক'ব মনমনাভৱ, তেওঁলোকে চক্ৰৰ ৰহস্য বুজাব নোৱাৰে যে কল্প কিমান বছৰৰ হয়। চক্ৰ কেনেদৰে ঘূৰে। কোনোৱেও নাজানে। তোমালোক সন্তানসকলে বহুত জ্ঞান পাই আছা। ভোট বুদ্ধিয়ে ইমান পঢ়িব নোৱাৰে। বহুত কঠিন পৰীক্ষা। আই.চি.এছ. পৰীক্ষাতো বহুত কম লোকেহে সাহস ৰাখে। চৰকাৰেও বুজি পায় যে পৰীক্ষা টান হয় গতিকে কম পাছ হ'ব। ইয়াতো সীমাবদ্ধতা আছে। ৮ জন এক নম্বৰত যায় পাছত ১০৮। এই সময়ত কোটিৰো অধিক ভাৰতবাসী আছে। তাৰ ভিতৰত যি দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ হ'ব তেওঁলোকে ওলাই আহিব। ৩৩ কোটি দেৱতাৰ গায়ন আছে। তাৰ ভিতৰত ৮ জন একনম্বৰ সূৰ্যবংশী হয়। ৰাজকুমাৰ ৰাজকুমাৰীও বহুত হ'ব নহয়। পৰীক্ষা বহুত ডাঙৰ গধুৰ হয়। ৮ জন বিজয় মালাৰ মণি হয়। ইয়াৰ ভিতৰত এক নম্বৰ হয় মম্মা, কুমাৰী আৰু ইয়াৰ পাছত আছে বুঢ়া। মম্মা যুৱতী হয়। ভালদৰে পঢ়ি পদ পায়। এৰোঁ বৃদ্ধ অৱস্থাত পঢ়ি পৰীক্ষাত পাছ কৰে নহয় জানো। বাবাৰ পৰা সম্পত্তি পোৱাটো কষ্টকৰ কথা হয়। তোমালোক সন্তানসকলক ভগৱানে পঢ়াই, এইটো বহুত ডাঙৰ ভাগ্যৰ কথা, যি ভগৱানৰ হৈ পিছত তেওঁৰ সেৱাত লাগি যায়। সিদ্ধু প্ৰদেশত তোমালোক সকলো আহিছিল।

পাছত তাৰপৰা কিমান গুছি গ'ল। বাকী যি তীক্ষ্ণবুদ্ধি সম্পন্ন ওলাল তেওঁলোকৰ নিপুনতা চোৱা। কিমান জনক নিজৰ সমান বনাই আছে। তেন্তে উপহাৰ দিবলগীয়া হ'ব নহয় জানো। যোগ ভাটৰ্ঠৰ পৰা ৩০০ ওলাল ক্ৰম অনুসৰি। এতিয়ালৈকে হাজাৰৰ সংখ্যা হৈ গ'ল। নতুন-নতুন চেণ্টাৰ স্থাপনা হৈ গৈ আছে। কিমান মানুহ আহি নিজৰ জীৱন হীৰাৰ দৰে বনাই আছে। সাজু হৈ আনকো সাজু কৰিব লাগে। মুৰ্ছিত জনক সজীৱ কৰিব লাগে। বহুত মৰমেৰে এজন এজনকৈ নিজৰ কৰিব লাগে। ক'ৰবাত বেচৰাসকলৰ ভৰি পিচলি নপৰে যেন। যিমান বেছি চেণ্টাৰ হ'ব সিমান বেছি লোক আহি জীৱনদান পাব। পৱিত্ৰ হীৰাৰ দৰে জীৱন বনাব। এতিয়া পতিত সকল কড়ি তুল্য হৈ পৰিল। সেয়েহে বাবাই কয় পুৰুষাৰ্থ কৰি সূৰ্য্যবংশলৈ যোৱা। বাবাক স্মৰণ কৰা। এনেকৈ নকয় যে ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু, শংকৰক স্মৰণ কৰা। বহুত মানুহে সোধে শংকৰৰ কি অভিনয় আছে? প্ৰেৰণা দি কেনেদৰে বিনাশ কৰাই? কোৱা, এয়া গায়ন আছে, চিত্ৰও আছে। ইয়াৰ ওপৰত বুজোৱা হয় বাস্তৱত তোমালোকৰ এই কথাৰ লগত কোনো সংযোগ নাই। প্ৰথমে এইটো জানা যে আমি বাবাৰ পৰা অধিকাৰ ল'ব লাগে। মনমনাভৱ হৈ যোৱা। শংকৰে কি কৰে, আমুকে কি কৰে, এইবোৰলৈ যোৱাৰ প্ৰয়োজন কি আছে। তোমালোকে কেৱল দুটা শব্দক ধৰি লোৱা- বাবা আৰু সম্পত্তিক স্মৰণ কৰা তেতিয়া ৰাজধানী পাই যাব। বাকী শংকৰৰ ডিঙিত সাপ কিয় দিছে, যোগত এনেদৰে কিয় বহে.....এই কথাবোৰৰ লগত একো সংযোগ নাই। মুখ্য কথা হৈছে বাবাক স্মৰণ কৰা। বাকী এনেকুৱা-তেনেকুৱা অনেক প্ৰশ্ন উঠাব, ইয়াত তোমালোকৰ কি লাভ। তোমালোকে সকলো কথা পাহৰি যোৱা। বাবাই কয় মোক স্মৰণ কৰিলেহে বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। আমি বাবা অহাৰ খবৰ দিওঁ। যদি স্মৰণ নকৰা বিকৰ্মজীত হ'ব নোৱাৰিবা, তেতিয়াহলে জ্ঞানৰ ধাৰণা কেনেদৰে হ'ব। উল্টা সুল্টা প্ৰশ্ন কোনোবাই সোধে যদি কোৱা প্ৰথমে জ্ঞানটো বুজি লোৱা। নিজকে আত্মা বুলি বুজি বাবাক স্মৰণ কৰা। বাকী সকলো কথা এৰি দিয়া। আগলৈ গৈ থাকিলে বুজি পাই গৈ থাকিব। অধিকাৰ ল'বলৈ সাহস কৰা। আমি বাবা অহাৰ খবৰ দিওঁ পিছে কৰা নকৰা তোমাৰ ইচ্ছা। বাবাৰ ওচৰলৈ আহি পৱিত্ৰ হৈ গলে পুনৰ নতুন সৃষ্টিত উচ্চ পদ পাব। স্বদৰ্শন চক্ৰ ঘূৰোৱা। ৮৪ জন্মৰ চক্ৰক স্মৰণ কৰা বচ। যিমানে যিয়ে স্মৰণ কৰিব তেৱেঁই বিজয় মালাত গঠা যাব আৰু একো জপ তপ আদি কৰিব নালাগে, এই সকলোবোৰৰ পৰাই এৰুৱাই দিয়ে। দ্বাপৰ যুগৰ পৰা হৰদৰ আশীৰ্বাদ লৈ আহি আছে। এতিয়া বেহদৰ বাবাৰ পৰা বেহদৰ আশীৰ্বাদ লোৱা। এতিয়া তোমালোকে যি আশীৰ্বাদ লৈ আছে সেয়া ২১ জন্মৰ কাৰণে অবিনাশী হৈ যায়। তাত তোমালোকে এইটো গম নোপোৱা যে আমি এই আশীৰ্বাদ কেনেদৰে পাইছিলোঁ বা এয়া অবিনাশী আশীৰ্বাদ হয়। এয়া তোমালোকে এতিয়া জানিছা যে আমি ২১ জন্ম ৰাজ্য ভোগ কৰিম। তাত সুখৰেই উৎসৱ হয়। মানুহে বুজিব আশীৰ্বাদ প্ৰত্যেক জনেই বাবাৰ পৰাই ল'ব লাগিব। কিন্তু তাত আছে তোমালোকৰ এতিয়াৰ পুৰুষাৰ্থৰ প্ৰাপ্তি, যি ২১ জন্ম চলে। এনে নহয় যে সেই সময়ত কিবা ভাল কৰ্ম কৰা। ইয়াত এনেকুৱা ভাল কৰ্ম শিকি আছে, জন্মৰ পাছত জন্ম পুনৰ তোমালোক ৰজাঘৰীয়া হ'ব। বাবাই আশ্ৰয় কৰে এক নম্ৰৰত পৱিত্ৰ হোৱা আৰু মোক স্মৰণ কৰা। কিন্তু মায়াই পাহৰাই দিয়ে। সৃষ্টিৰ চক্ৰ কেনেদৰে ঘূৰে সেয়া স্মৰণ কৰিলে আমি চক্ৰৱৰ্তী ৰজা ৰাণী হৈ যাওঁ। কিমান সহজ কথা। কন্যাসকলৰ কাৰণে সকলোতকৈ সহজ হয়। অৰ্ধ কুমাৰী সকলৰ আকৌ (চিৰি) জখলা ডাল নামোতে কষ্টকৰ হয়। য'ৰ ত'ৰ পৰা কুমাৰীসকল বহুত ওলাই আহে। এই সময়ত বিবাহ হোৱা মানেই পুৰা বৰবাদ। ইয়াত শিৱ প্ৰীতমৰ লগত বিবাহ হ'লে পুৰা আবাদ হৈ যাব, স্বৰ্গৰ কাৰণে। তোমালোক এতিয়া ঈশ্বৰ পিতাৰ সেৱাত আছে, ইয়াৰ পৰা লাভ কি হ'ব? তোমালোক বিশ্বৰ মালিক হ'ব। এয়া হয় সচাঁ আমদানি। তোমালোক ব্ৰাহ্মণে হাত ভৰপুৰ কৰি যাব। এয়া তোমালোকৰ সচাঁ আমদানি। বাকী সকলৰ মিছা আমদানি, সেয়েহে হাত খালি হৈ যাব। ভাল বাৰু।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত লগ পোৱা... চোৱা অতি মিঠা শব্দৰ অৰ্থ কিমান ভাল। এনেকৈ আৰু কোনোৱেও ক'ব নোৱাৰে। বহুত দিন আতৰি থকাৰ পিছত লগ পায়। আত্মা পৰমাত্মা বেলেগে আছিল বহু সময়... তোমালোক ৫ হাজাৰ বছৰৰ পাছত পুনৰ আহি ল'গ পাইছা, ইয়াকে কয় বেহদৰ সন্তান। নিশ্চয়কৈ এতিয়া কল্পৰ সংগমত বাবাক আহি ল'গ পাইছা। পাছত ভিন্ন নাম ৰূপত ল'গ পাব। যিয়ে কল্পৰ আগতে এয়া পঢ়িছিল তেওঁকে বাবাই পঢ়াব আকৌ কল্প-কল্প পঢ়াই থাকিব।

অতি মৰমৰ স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী সন্তানসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহ পূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলৰ প্ৰতি নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ কাৰণে মূখ্য সাৰ:-*

- (1) মূৰ্ছিত হোৱা জনক সজীৱ কৰিব লাগে। মৰমেৰে প্ৰত্যেকৰে চক্ৰাল কৰিব লাগে। কোনো কাৰণতে যাতে কাৰোৱেই ভৰি পিছলি নপৰে- এইটো ধ্যান ৰাখিব লাগে।
- (2) পৱিত্ৰ দুনীয়াত উচ্চ পদৰ বাবে আন সকলো প্ৰশ্নক এৰি পিতা আৰু সম্পত্তিক স্মৰণ কৰিব লাগে। স্বদৰ্শন চক্ৰ ঘূৰাব লাগে। বহুতকৈ জীৱদান দিয়াৰ সেৱা কৰিব লাগে।

***বৰদান:- পিতাক অনুসৰণ কৰি ক্ৰম অনুসৰি বিশ্বৰ ৰাজ্য সিংহাসন লওঁতা সিংহাসনধাৰী হোৱা।**

যেনেদৰে পিতাই সন্তানসকলক আগত ৰাখিছিল, নিজে বেকব'ন হৈ আছিল তেনেকৈ পিতাক অনুসৰণ কৰা। যিমান ইয়াত পিতাক অনুসৰণ কৰিবা সিমান তাত ক্ৰম অনুসৰি বিশ্বৰ ৰাজ্য সিংহাসন লওঁতা সিংহাসনধাৰী হ'বা। এই সময়ত সদায় বাবাৰ লগত যিমানেই থাওঁতে, লওঁতে খেলোঁতে, পঢ়োতে সদায় একেলগে থাকিবা, সিমানেই তাত লগত থাকিবা। যি সন্তানে যিমান সমীপত থাকি স্মৃতিত থাকিব সিমান স্বাভাৱিক নিচা, নিশ্চয় নিজে নিজেই থাকিব। সেয়েহে অন্তৰৰ পৰা সদায় এইটো অনুভৱ কৰা যে অনেকবাৰ পিতাৰ সংগী হৈছিলোঁ, এতিয়াও হৈছে আৰু অনেকবাৰ হৈ থাকিম।

***শ্লোগান:- সেৱাৰ ফল আৰু বল প্ৰাপ্ত কৰা জনেই শক্তিশালী হয়।**

!! ওম শান্তি!!
